

Προσευχή Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, ω Κύριε! Ακόμη και εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.

Οι εχθροί με έχουν οδηγήσει μέσα στην αγκάλη Σου περισσότερο, από ό,τι οι φίλοι μου. Οι φίλοι με έχουν προσδέσει στην γη, ενώ οι εχθροί με έχουν λύσει από την γη και έχουν συντρίψει όλες τις φιλοδοξίες μου στον κόσμο.

Οι εχθροί με αποξένωσαν από τις εγκόσμιες πραγματικότητες και με έκαναν έναν ξένο και άσχετο κάτοικο του κόσμου. Όπως ακριβώς ένα κυνηγημένο ζώο βρίσκει ασφαλέστερο καταφύγιο από ένα μη κυνηγημένο, έτσι και εγώ, καταδιωγμένος από τους εχθρούς, έχω εύρει το ασφαλέστερο καταφύγιο, **προφυλασσόμενος υπό το σκήνωμά Σου, όπου ούτε φίλοι ούτε εχθροί μπορούν να απωλέσουν την ψυχή μου.**

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, ω Κύριε! Ακόμη και εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.

Αυτοί μάλλον, παρά εγώ, έχουν ομολογήσει τις αμαρτίες μου ενώπιον του κόσμου.

Αυτοί με έχουν μαστιγώσει, κάθε φορά που εγώ είχα διστάσει να μαστιγωθώ.

Με έχουν βασανίσει, κάθε φορά που εγώ είχα προσπαθήσει να αποφύγω τα βάσανα.

Αυτοί με έχουν επιπλήξει, κάθε φορά που εγώ είχα κολακεύσει τον εαυτό μου.

Αυτοί με έχουν κτυπήσει, κάθε φορά που εγώ είχα παραφουσκώσει με αλαζονεία.

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, ω Κύριε! Ακόμη και εγώ τους ευλογώ και δεν τους

καταριέμαι.

Κάθε φορά που είχα κάνει τον εαυτό μου σοφό, αυτοί με αποκάλεσαν ανόητο.

Κάθε φορά που είχα κάνει τον εαυτό μου δυνατό, αυτοί με περιγέλασαν σαν να ήμουν νάνος.

Κάθε φορά που θέλησα να καθοδηγήσω άλλους, αυτοί με έσπρωξαν στο περιθώριο.

Κάθε φορά που έσπευδα να πλουτίσω, αυτοί με εμπόδισαν με σιδηρά χείρα.

Κάθε φορά που είχα σκεφθεί ότι θα κοιμόμουν ειρηνικά, αυτοί με ξύπνησαν από τον ύπνο.

Κάθε φορά που προσπάθησα να κτίσω σπίτι για μία μακρά και ήρεμη ζωή, αυτοί το κατεδάφισαν και με έβγαλαν έξω.

Στ' αλήθεια, οι εχθροί με έχουν αποσυνδέσει από τον κόσμο και άπλωσαν τα χέρια μου στο κρᾶσπεδο του ιματίου Σου.

Ευλόγησε τους εχθρούς μου, ω Κύριε! Ακόμη και εγώ τους ευλογώ και δεν τους καταριέμαι.

Ευλόγησέ τους και πλήθυνέ τους! Πλήθυνέ τους και κάνε τους ακόμη πιο σκληρούς εναντίον μου!

Ωστε η καταφυγή μου σε Σένα να μην έχει επιστροφή.

ώστε κάθε ελπίδα μου στους ανθρώπους να διαλυθεί ως ιστός αράχνης.

ώστε απόλυτη γαλήνη να αρχίσει να βασιλεύει στην ψυχή μου.

ώστε η καρδιά μου να γίνει ο τάφος των δύο κακών διδύμων μου αδελφών: της αλαζονείας και του θυμού.

ώστε να μπορέσω να αποθηκεύσω όλους τους θησαυρούς μου εν ουρανοίς.

α! ώστε να μπορέσω για πάντα να ελευθερωθώ από την αυταπάτη, η οποία με περιέπλεξε στο θανατηφόρο δίκτυ της απατηλής ζωής.

Οι εχθροί με δίδαξαν να μάθω -αυτό που δύσκολα μαθαίνει κανείς- ότι ο άνθρωπος δεν έχει εχθρούς στον κόσμο, εκτός από τον εαυτό του!...

Μισεί κάποιος τους εχθρούς του μόνον όταν αποτυγχάνει να αναγνωρίσει ότι δεν

είναι εχθροί, αλλά σκληροί και άσπλαχνοι φίλοι!...

Είναι πράγματι δύσκολο για μένα να πω ποιος μου έκανε περισσότερο καλό και ποιος μου έκανε περισσότερο κακό στον κόσμο: οι εχθροί ή οι φίλοι.

Γι' αυτό, ευλόγησε, ω Κύριε, και τους φίλους μου και τους εχθρούς μου...

Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη»

Πηγή: agioritikovima.gr